

SEZNAM BÁSNÍ

podle prvního verše

A je-li knižka ta jak louka pestrá
249	Co dále? Už nic! Ba pranic už!
311
Λ kdybych našel slovo to 188	Co je tu anděličků 258
Ach, bože, žena, jaký divný sklad
268	Co myslének jsme mívávali v pod-
lebi 272
Ach, jaké to blaho: poležet 15	Co na tom: čtyřicátý rok 319
Ach, jedno živobytí truchlivé 288	Co to vzduchá, heká, kaše 105
Aj, tamhle dřímových jiskerek 36	Co už v tom mérm živobytí dnů
mi jako tráva svadlo 121
Atbény staré, hellenské 262	Co v próze nebylo by nic 293
Až planety sklesnou k Slunci zpět
58	Co vše mi vypráví ten les 137
Až také já se tedy zakutálím 326	Co zhude ze života, draži moji
páni 283
Až umru, bratři, zas si sesedněte
231	Což třepotá se to tu hvězdiček
16
Ba věřím plně v stěhování duší
250	Čaroděj šel po silnici 82
Báječně krásný to přec byl sen 32	Čas oponou trhnul — a změněn
svět! 77
Básnika žádám dnes mít nadšení
315	Červenec — parno! Vysvlečen
228
Binokl na očích, v ruce hůl 118	„Čet jste již básně moje nové?“
— „Ano, přiteli! 252
Bouř žene koráb u divokém běhu 80	Čím člověk já ve světě kruhu
jsem? 37
Bože, vyslyš prosbu moji 251	Čtenář už uhod, co stalo se teď
308
Branou prošel chudý vandrovni-
ček 103	Čtenářky české jsou čtenářky
pilné 252
Bud požehnán, ty listku první 126	„Čti v očích lidských! Studuj,
studuj lidi!“ 275
Bud spokojen, když z celé velké
knihy 252	Čtu ve měkké kůře březové 136
Bůh žehnej našim žaludkům! 272	Dám vám to, jak to v torbě mám
113
Byl pevný koráb to a hrdě vzneslý
179	Dej moji mysl dychtivé 249
Byl podvečer. My v poušti, na
oasy kraji 208	Dej, Pane Bože, Vondráčkovi
zdraví 254
Byla rada kol božího trůnu 65	Dej Země je krátce jen vyprávěn
48
Byla to zima překrásná! 117	
Byť cizí země krásna, byť i rájem
byla 322	
Cizinec přišel. Honem sem židli!
281	

- Den soudný! Zem se rozevřena
šklebí 241
- Den vnesl se z údolu; výš a výš
175
- Dik budíž vám, zlaté hvězdičky 42
- Dláždění velké a nesjeté 293
- Dnes, matko, rozložím se až již
v plném květu 269
- Do padesáti jsem miloval 318
- Dostal až dobré spropitné 264
- Dřív tisk jsem knihy skok a skok
251
- Dřívější spojenci jsou láskou svou
tak skoupí 280
- Dvě uši dal nám bůh do šumného
zvuků može 284
- Hej uvidíš, přírodo, uvidíš 127
- Hle — přemýšli! A kývá klidně
hlavou 278
- Hned led, hned oheň, mrak a jas
267
- Holka se kaboni, začasto zavzdychá 106
- „Host do domu, bůh do domu“
281
- Hrome, ten pohled — ta postava!
296
- Chceš lásku mou k ženám 270
- Chceš mezi dárky ve svůj zlatý den
328
- Chceš za široké drobné obdržeti?
274
- Chtěl věčně bych být jak podzimek 157
- Já hnál se pestrým, luzným za motýlem 151
- Já miluju samotu: k poustevci
302
- Já naslouchal, když mladý párek
klekl 239
- Já nejsem Robert král, ne Douglas,
jeho rek 205
- Já osaměl. Zrak můj zardělý 309
- Já poznal kdysi také člověka 256
- Já sestár, zkušen jsem, a takto dim
329
- Já u klece stojím a cukruju 299
- Já utmírám láskou. Loučím se 143
- Já výskal a skákal a točil se 295
- Já zanevřel na svět a v samotu 120
- Jak dobré, že z ráje vyhnal nás 142
- Jak Ivové bijem o mříže 38
- Jak nerádo se hovi dnů těch zvyku
317
- Jak ryzému srdeci se pokoří zloba
275
- „Jak voda uplyvá mládi — škoda,
ach věčná škoda!“ 276
- Jak zlomená lilie leží tu 183
- Jaro se ozvalo ve prsou 129
- Jazyk můj jde do dvojema 256
- Jdou ve poledním slunci 273
- Je k smíchu manžel, který pračkou, kříkem 260
- Je smutno zase v Čechách. Dusný
mrak nás tíží 246
- Je tak teplo — je tak ticho! 139
- „Jedl!“ — „Kam?“ — „Kam chceš,
jen z města ven!“ 160
- Jeden žije jako měsíc 276
- Jeleni příkop sad rozkošný 302
- Jen kratičké zpívám si pisničky 214
- Jen nečinn tak pyšně a vzácně 267
- Jen pravý žid má pravý nos 259
- Jesenní kraj jsem, znavený 174
- Jinde-li slunce je — u nás je sníh
203
- Jistě ho také přijali 265
- Již lučina je zkosená 135
- Již na třetí měsíc o lásce své 266
- Již vím, proč Mladek ze Mšeně
260
- Již vyznám se ze všech hřichů
svých 51
- Jsem Čech, můj znak je lev! 236
- Jsem zaleknut, jako bych při hřihu 124

- Jsi libezená jako to zrozené 184
 Jsi, slyším, milovníci hudby též 328
 Jsi zahalena dosud v slastném
ranním snění 320
 Jsme národ prý jen chudý. Díte
pravdu pernou! 282
 Jsou krásná to léta, vid, milounké
dítě 323
 Jste obě teprv žití slastném na
úsvitě 324

 Kam letiš, ty mladá myšlenko 191
 Kde jen mám svůj rozum? Vždyť
přece vim 190
 Kde jsem se to octnul! Veřejně ve
zahrádě 122
 „Kdo bohat, slyší o sobě jen lež,
však pravdu chudý“ 255
 Kdo chce být lidstva učitel 288
 Kdo měkkým je, ten bidně mřel
45
 Kdo neumi, ba spíš se umučí 254
 „Kdo snáší ta červená vajíčka?“
282
 Kdy láška přilétá? 154
 Kdyby moje milá 421
 Kdykoli ptala se babička 128
 Kdys Filištýny napad vztek 107
 Kdys přišel telegramek úřad na
nebeský 280
 Když dal osud píseň tobě — jen
ne dlouhou, jen ne dlouhou!
173
 Když jenom z procházky se vra-
cím zase domů 330
 Když jsem mlád byl — když jsem
mlád byl 172
 Když k vám vesel hledim, zlatá vy
kuřátko 14
 Když matka o své vdavekchtivé
dciri 253
 Když nad střechou osad se zmítá
bouř 152
 Když někdy po Praze se v drožce
drdám 253

 Když po prvé jsi na očích mi
stála 327
 Když se hory zelenají, modrým
květem prokvetají 215
 Když v cizině steskem 284
 Kmotře Hátě, sužované vdově
242
 Konečně vyběhla ze brány 306
 Koulely se, koulely 419
 Král David v měsíci — nač prázdný
o tom štěbot 279
 Král Karel s Buškem z Vilhartic
74
 Kýs přišel cizinec v náš český kraj
217

 Letí orel Velikán 420
 Letní ty noci zářívá 13
 Let, malá jarní pisničko 233
 Libecné tyto veršíky 305
 Lidé si pořád šeptají 420
 Liják se v okna boří 178
 Loučení, ach loučení 421

 Má poesie — divčina 144
 Mám jedno přání věčné, zrovna
jako dítě 284
 Marná práce, marné lopocení 260
 Matka jak pivoňka 266
 Matka zdřímla na úsvitě 68
 Měj každý štěstí nádobu 187
 Měsíc mrtev. Při něm ve prodlení
34
 Měsiček mrtvý — budoucnost 47
 Měsiček, pěkný mládenec 31
 Měsiček že je mrtvý muž? 33
 Městečko puká, má svůj nový
vtipek 265
 Mladý básník miloval ji 244
 Mně dech se v hrdle ouží 123
 Mně už se tu nelibi. Ve čtvrtkem
300
 Moderní zbraň už stará zbraň 269
 Moh by bez potůčků, i těch na nit
tenkých 276

- Můj milý český jinochu, já v srdci
svém tě nosím 274
- Můj národe, já beru tě již ve
ochranu! 279
- Můj ty bože, jaké divy 227
- My svobodní volni jsme jako pták
181
- Myslim, že malý Měsiček 50
- Na naši Kalvarii, v charém křížev
stínu 200
- Na návsi je převeselo! Polka sedí
v zlatých saních 97
- Na nové své boty klejem 253
- Na příklad tedy Diogén! 262
- Na tom panském poli 419
- Nač genia slavit 277
- Náš Boubín má šedivou čepičku
149
- Náš kraj se ženíl dnes, bral oblohu
si sličnou 140
- Ne, ne — já nebyl žádným bílým
květem! 199
- Ne, ne, jen žádný dik! Má povin-
nost to pouze! 280
- Ne — nepij, holka, poruč raděj
230
- Nedbám o tě, má panenko 421
- Neděle byly však bez ceny 298
- Neděle, čtvrtky dřív bývaly
298
- Nenáležím k těm, již české šlechtě
naší 261
- Nesmějte se pavučince 141
- „No — pořádná hloupost!“ řekne
mnohý 287
- No — pust' zas džbánek, poslechni
231
- Nuž — dorostl jsem a hrdě dost
296
- Nuž tedy české slovo v pěkné 316
- Nymburku se mohu vyhnout 225
- Ó, já byl moudrý, to mohu říct!
304
- Oblaky Země jsou synové tklivi
36
- Otcové naši vše konali 261
- Ovšem tim stát se musilo 263
- Pan Bližný dobrák — cti jej, paní
Evo! 255
- Pan Šusta je před námi. Oči své
307
- Pan Šusta je před námi. Pěkný
chlap! 307
- Paprušku s Alkyony mé 24
- Patronec věci ztracených, ó svatý
Antoninec! 254
- Petr usne, sotva lehne 88
- Po celém Kanaánu víti svatby
řuch! 99
- Po lučině slz a vzdechů 94
- Po nebi hvězdic je rozsceto 20
- Pod lipou sedíme košatou 306
- Pod stromem muž si s mužem
tuze naříkali 261
- Podzim je zde a krátký den 155
- Poeto Světe, co jsi aeon prožil
21
- Pohana tupou má jen zbraň! 273
- Pojď, dítě, nech mne libat bělost
tvého čela 257
- „Pojď — pojď!“ to ve výši kdes
volá 161
- Putulný mudrc kdysi slova psal 59
- Pravda, já potáčím se, vinem jak
zpilý 268
- „Proč nazýváš stále mne „andě-
lem?“ 270
- Proč vyhlíd jsem oknem ted k lesu
ven? 167
- Promluvme sobě spolu 32
- Přátelský kroužek náš při džbá-
nech 229
- Přec jen jsem kdysi hlavu sklonil
v smutku 170
- Přec musím — musím jedno tobě
říci 186
- Před půlnoci, po půlnoci 238

Před skříní výkladní zde stojím
v zadumání 201
Pfede dvorem stará vrba 176
Při sterých děti vřiskotu a lidských
houfů hluku 86
Přijdou dnové, léta, věky, věkův
věky 54
Přírodo, ty tuze krásná 235
Pseudonymon chceš mít? — Po-
jmenuj Josefem se Egyptským
251
Půlnoc s věže. Věž v plamenech
213

Rád já chodím lučinami 234
Raděj umřít beze slávy věnce 250
Rukama lomila, po břehu chodila
85

Řekla vlna k sestře vlně 177
Rekněte mi, babičko má, cože
rány svírá 67
Řip miluju. Je v řeči své tak přímý
277

Samotinky sedim u Márinky 420
Seděly žáby v kaluži 39
Slunce je hvězda proměnná 46
Slunce je jak velký žernov, pánbi-
ček jím den svůj mele 138
Sluničko, ještě jen jednou tak po-
skoč si 193
Smrt zvoní: „Na vůz! Čas je —
čas!“ 192
Snad jini jinak uvidí 17
Snad jiným zrovna je jak mně,
nechť mluví tedy za mnou 271
Snad květy jsou na mé louce, jež
rodi i jiný luh 285
„Snad pan...?“ — „Tak jest.
A vy? — pan...!“ Ctyřicet
let 291
Snem je arcit láска všechna 420
Spi, Jezulátko, spi! 204
Spofme si, přátelé, pospolu 230

Srdce to lidské — ach bože, pre-
bože 206
Stará šlechta, nová šlechta — stej-
né mravy, stejně rysy 289
Stárnoucí lidstvo čte ve hvězdách
23
Stáří když přibejvá 283
Své čelo mi do okna vtlačila 165
Svěcenou křídou čti a zvi 282
Svit slunce jasné ti v tvůj jara čas
325

Šla Maria, šla do ráje 93
Špatně dá se stolovat 420

Ta slova klade péro moje k vám
324
Tak krásna — a přece jen díblice!
182
Tak! Ted je to se mne! Třicet let
312
Tak tichá voda, hluboká a k smrti
smutná! 72
Tak zvolna — tak smutně — tak
sám a sám 171
Také jsem brzy pak hněval se 301
Také to Slunce ohnivé 29
Tam byly dvě labutě v jezirku 299
Ted rozhodl jsem se tedy pevně —
neustupně — 233
Ted v zrcadlo hledím a sobě
v zrak 119
Ten jeden z pivu cítí chmel a druhý
zase slad 265
Ten rudý prapor náš s tím bílým
vedle polem 197
Teprve srpen. S oblohy 145
Též mne kdys omamuje vábný
hřich jak blin 275
Též pánbůh milovník je „parná-
ník“ 258
Též romantiku měl údol ten 303
Ticho. Pan Šusta by ovšem as 309
To je zlaté posvícení 419
To jedno jediné ti přání nesu 321

- Tvé oko temné jezero 266
 Ty díš: „Teď věnuju se Apollonu cele!“ 250
 Ty jistě usmíváš se, Bože náš 271
 „Ty miluješ tedy? Viš, dobrý můj hochu“ 270
 Ty naše hodiny 153
 Ty srdce lidské, mistře zpěvů všech 125
 Ty utýráš mne chladem svým 131
 Ty věčné hlasy proroků 57
- Ugo Bassi, mnich a republikán 79
- V bílé mise vodu vaří 91
 V očích mně cos světlíkuje 168
 V pusté jsme nebeské končině 25
 Ve zlatém vzduchu včeličky 305
 Věřte, že také hvězdičky 19
 Vezmi maso skopcem dané 256
 Vino, jak známo, s člověkem 263
 Viš, co je muž? Ty nevíš tol! 189
 Vlak chvíli už byl zase v plném spěchu 218
 Vlakénko pavoučí se hravě vzduchem třese 278
 „Vlast svou máš nade vše milovat!“ 43
 Vlny jdou vzhůru, vlny jdou dolů 185
 Volím slovo prosté 63
 Však dejme tomu, že bychom se pozměnili 279
 Však nechtěl bych být jak ten podzimek 159
- Však někdy nás více si zaběhlo 294
 Vše v Čechách je, čeho jen třeba 281
 Všechno je na ženách hladké a jemné 269
 Všechny ty vřívivé planety 28
 Vy zavítaly jste, jak pozdrav mládi 321
 Vzhůru již hlavu, národe 44
- Z bouřného času jsme se narodili 210
 Z těch obrů byl jeden můj miláček 294
 Zde stojí. Krásný! Však nás také stál 283
 Zelená hvězda v zenitu 49
 Zem byla dítětem; myslela 30
 Zem, sotva ji sluníčko ohčeje 130
 Znal jsem ji ještě tak malíčkou 166
- Že do Svaté se země ubíráte? Nuže 256
 Že praotec náš Adam 287
 Že skály již Země plameny 41
 Že spisovatel * *, jak všichni lidé vědí 288
 Že šedivim, praví vás veselý smich? 156
 Žena přihlouplosti koketuje 274
 Žil jednou v Čechách smavý rek 70